Ч. 46. Середа 11 марта (27 лютого) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Санация краєвих фінансів. — Язикове питанє в Австриї.

В суботу розпочала ся у Відни в одній з комісийних саль парляменту під проводом міністра скарбу др. Коритовского анкета в справі краєвих фінансів. В анкеті беруть участь як експерти представителї всіх коронних країв та репрезентанти правительства. Анкета ся мала відбути ся (на основі резолюциї парляменту з 28 червня 1907 р.) ще у вересни, але задля ріжних причин відкликано єї аж до теперішного часу. Приходить ся тій анкеті обдумати засоби для санациї краєвих фінансів, які по всіх краях Австриї представляють тепер стан незвичайно сумний. Зложили ся на него ріжні причини, а в першій лінії наложенє на поодинокі краї ріжних тягарів, як удержуванє жандармериї, приміщенє войска і т. д. без дозволу на самостійну податкову політику. Не мало завинила також неодвічальна господарка соймів.

Делеґати краєвих Видїлів вже нераз застановляли ся над способами санациї краєвих фінансів та не могли дійти до бажаного успіху і задля відмінних обставин, які панують в поодиноких краях, і задля опору правительства прим. против таких постулятів на дозволенє краям на визисканє гірских вод як сили до електричних заведень, на заведенє краєвих належитостий стемплевих та побиранє оплат від спадщин. Тепер остає ратунок для краєвих фінансів лише в горівці. Свободу в орудуваню консумцийними податками, добуту австро-угорскою угодою, ужие тепер правительство взгл. парлямент на підвисшенє горівчаного податку, щоби збільшений дохід з того жерела переказати на покритє краєвих вимог.

Міністер Коритовский, отвираючи наради анкети, зазначив, що сума 25 мілїонів, яку держава тепер переказує краям, не довела до уздоровленя краєвих фінансів, треба отже оглянути ся за иншими жерелами. Міністер скарбу признає конечним, щоби держава прийшла краям з помочию, але при тім вказує на недостаточність засобів державного скарбу, особливо по ухваленю зниженя цукрового податку, яке поведе за собою скарбовий убуток в сумі 28 мілїонів корон. Новим жерелом доходу може бути — по думці міністра — підвисшенє податку від горівки, з якої доси побирає держава для країв по 20 корон від кождого гектолїтра, що давало загальну суму 19 мілїонів. При сім однак хоче правительство запевнити собі і якийсь удїл в сих доходах і дальше увільненє особисто-доходового податку від додатків автономічних, якими може єго край обтяжувати до висоти 10% без огляду на спеціяльний цісар. дозвіл. Міністер пригадує анкеті, що єї задачию мусить бути обдуманє такої санациї, щоби жертви, які має зробити правительство, вийшли на користь країв, а не ослабили основ державної господарки. Евентуальні пропозициї можна подїлити на три ґрупи: 1. переказанє державних податків або державних засобів взагалї на користь країв, 2. обнятє державою задач краєвої адміністрациї та 3. покритє державою частини коштів поодиноких адміністрацийних галузий.

В дискусиї промовив перший експерт, посол до сойму ческого, др. Ешнґер та заявив ся за тим, щоби держава ради санациї краєвих фінансів дотувала видатки на шкільництво та перебрала на себе удержуванє войска, бо се є цїли чисто державні. На увільненє особисто доходового податку від автономічних додатків згоджує ся.

Другий експерт др. Герольд заявив ся також за тим, щоб половину платнї учителїв шкіл народних покривала держава. Крім того повинна она перебрати на себе кошт будови льокальних зелїзниць, до тогож слїд би признати краям податок спадковий, переносні належитости і податки від краєвої продукциї на

4)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнійшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

До характеристики театру ріжнородностий.

Вернім же назад до нашого безіменного автора. Він зовсім справедливо каже, що театр ріжнородностий має свій початок в ярмарочній буді. — Щож наповняє буду? — питає він дальше і відповідає: Цікавість. А що єсть предметом цікавости? Незвичайність. Все одно, чи то єсть дама без долїшної части тіла, чи то незвичайність мязів, або незвичайна зручність фарбника, незвичайна дурнота дурного Августа, або незвичайна розумність видресованого пудля. Ось що тягне людий з ярмарку до буди, з улиці до театру ріжнородностий: надія на щось незвичайного, чого не можна що дня побачити. Ярмарочна буда то фантазия, то уява тих, що єї не мають.

Відтак росте місто, ростуть доми, церкви, ряди улиць — ну, та й буди. Буди стоять на торговици, а у великім місті ярмарок тягне ся цїлий рік, тож і буди ставлять там на цїлий рік, на богато лїт. З буди змайстрованої з дошок робить ся заведенє, театр, палата. А відтак: зміст одної буди сполучає ся зі змістом другої, дама по пояс і найсильнійший на сьвітї чоловік осїдають під одним дахом, служать тому самому підприємцеви, котрий жиє з їх незвичайности, і продукують ся в рамцях тої самої проґрами яко дві слїдуючі по собі окремі точки. Дорога з одної буди до другої відпадає а перерви межи поодинокими продукциями виповняють ся їдженєм і питєм. От і театр ріжнородностий вже готовий. То нїчо иншого як лиш одна величезно побільшена буда. З підвисшеня зробила ся сцена, з простої ліхтарнї електричне осьвітленє, з поуставляних рядами деревляних лавок паркет, зі стоячих місць ґалерия; замість того, що давнійше вибубнював, настала тепер оркестра а замість закликача настав — плякат. На всїх рогах улиць реве він до нас з цїлої сили: „Просимо зайти!“ а реве своїми величезними буквами та страшними малюнками далеко сильнійше, як би то міг робити хоч би й найсильнійший закликач. Але й то правда, що тепер треба далеко сильнійше верещати як давнійше, щоби перекричати весь той крик і гамір великого міста.

Театрови ріжнородностий — каже нам автор дальше — можна зі становища естетичного, морального і суспільного дещо закинути. Приятність, яку він подає, єсть неестетична, бо без форм, неморальна, бо без одвічальности і протисуспільна, бо із завойованих грішми людий робить точки представлень, карикатури, потвори. Театр ріжнородностий дресує людий, мов би они були зьвірятами а зьвірята, мов би они були людьми; болями, які нагромаджує в одній проґрамі, скобоче міщухови в паркеті і богачеви в льожи піднебінє по обіді.

Такими арґументами можна театр ріжнородностий поборювати, але усунути єго зі сьвіта годі. То великоміска поява. Чим більше місто, тим більші, тим численнійші театри ріжнородностий. Що ся поява не сзначає нїякого занепаду, виходить вже з єї походженя, бо театр ріжнородностий в своїй великоміскій формі єсть анґлійско-американьского походженя. Єсть то інституция для людий працї. Так звані благороднїйші розривки і артистичні приятности то поправдї лиш для неробів. Щоби знайти приятність в огляданю ґалериї образів або в слуханю Ваґнерівської опери, треба наперед на дусї і на тїлї випочати. Та й естетична приятність єсть збитком і то може найдорожшим зі всїх, бо вимагає неробства. Розривка без труду знаходить ся в театрі ріжнородностий. Длятого люблять туди ходити не лиш убогі духом, але так само й властителї більшої посїлости інтелїґентної. Не можна вже з гори сказати, що публика в театрах ріжнородностий єсть гірша як в звичайних театрах. Може бути й противно. До театру ріжнородностий ідуть люди, котрі ще не дозріли до звичайного театру, або такі, котрі вже там досить находили ся. Головну масу гостий творять звичайні собі люди працї; але й не без того, що між ними знайде ся й якийсь учений та мислитель. Се річ зовсім природна, бо й на людий великої інтелїґенциї та глубокої науки приходять иноді хвилї, в котрих они потребують заняти свою уяву, розірвати чимсь свої

поли природних скарбів землї, як вуголь, мінеральні жерела, водні сили і т. д. Вкінци пропонує утворене по краях комісий зложених з представителїв краєвого видїлу і державного скарбу, які би в порозуміню з міністром просьвіти підготовили дефінітивну розвязку квестиї краєвих фінансів.

Експерт зі Шлеска бар. Седльницкий доказував, що підвисшене податку від горівки не доведе ще до санациї краєвих фінансів, тому треба би звернути ся до палати панів, аби она відкинула закон про знижене цукрового податку, порішений парляментом.

Експерт проф. Волчиньский з Буковини вимагав, щоби на случай підвисшеня податку від горівки розділено одержаний дохід з наших країв рівномірно до консумциї, бо найбіднїйші краї консумують найбільше горівки.

Дальші наради анкети відбувають ся.

Послїдні днї принесли в політичнім житю австрийскої держави кілька проб полагодженя пекучого язикового питаня. За німецкою прасою нотуємо дотичні факти без осібних уваг.

Порозуміне між Хорватами і Італїянцями має бути близше, ніж можна було сподівати ся. Основою порозуміня єсть згода Хорватів на італїяньский університет в Триєсті та приречене Італїянцїв не робити трудностий полагодженю хорватского язикового питаня в Австриї. Посли обох народностий прихильно відносять ся до тих пропозиций, тож правительство має надію, що хорватско-італїяньска квестия буде скоро розвязана.

Що до проєкту язикового закона для Чехії, то з добре поінформованих ческих кругів повідомляють, що той проєкт ще не єсть оброблений. Він єсть поки що в стадиї підготовлюваня; бар. Бек займає ся тепер студіованєм проєктів, програм, меморияліів і брошур з угодових конференций, уладжених мін. др. Кербером. Ще промине чимало часу, поки проєкт буде готовий. Конференциї, які відбуває бар. Бек з заінтересованими парляментарними і соймовими послами в справі язиковій, мають поінформувати премієра, о скілько поодинокі сторонництва ще обстоюють свої давнїйші погляди на язикову квестию в Чехії. Всякі переговори бар. Бека з послами в тій справі не мають обовязуючого характеру. — Німецко-національні орґани приносять звістку, що підкладом язикового закона має бути Кербердове предложенє. Округи не будуть розділені на одноязикові і дво-язикові, тілько узглядненабуде обставина, котра нация має в данім окрузї „переважаючий вплив“; основою розклясифікованя буде число населеня. — Приготовляючі роботи ведуть ся в міністерстві внутрішних справ під проводом двох радників двора — Ґерґета (Німця) і Парубка (Чеха). По виготовленю проєкту правительство предложить єго німецким і ческим сторонництвам; на підставі переговорів між тими буде зредаґований текст предложеня для ради державної.

Новинки.

Львів, дня 10-го марта 1908.

— Іменованя. Президия галицкої краєвої Дирекциї скарбу іменувала офіциялів рахункових: Петра Шихульского, Казим. Боровічку, Вікт. Тарнавского, Казим. Шуманьского, Едм. Бредера, Ст. Сонсяда, Волод. Вейнара, Ів. Новіцкого і Казим. Михальского ревідентами рахунковими в IX класі ранги: дальше, асистентів рахункових: Йос. Лоницкого, Едв. Смалявского, Конр. Ґляттого, Ів. Пунчерта, Ант. Тарнавского, Йос. Ричака, Евг. Пернаровского, Войт. Мужиньского, Волод. Мокрицкого, Каміля Фаера, Дезид. Гасса, Іляр. Медвіда, Руд. Ваґнера, Стан. Іваницкого і Людв. Курцбавера офіциялами рахунковими в X кл. ранги.

— Позичка міста Львова. Львівска міска рада рішила на своїм послїдним засїданю дня 5 с. м. затягнути позичку на будову нових лїний електричного трамваю в висоті 10 міліонів корон в 4-процентових облїґациях краєвого банку. Позичка має сплачуватись в часї 57 лїт з річною амортизацийною ратою 4·55 прц.

— Зелїзнича катастрофа під Чернівцями. В суботу, д. 7 с. м. рано лучила ся під Чернівцями зелїзнича катастрофа. Тяґаровий поїзд, виїхавши з Жучки, наїхав коло Ленківцїв на поїзд тягаровий, що їхав з Лужан. Десять возів розбитих на тріски, 1 будник згинув. Подорожні, що їхали до Черновець ранним особовим і поспішним поїздом, мусїли місце катастрофи обходити пішки. — Урядовий комунїкат про сю катастрофу звучить: Недалеко семафору стациї Жука на шляху до Лужан наступило 7 с. м. коло год. 4 рано ударене вїзджаючого тягарового поїзду ч. 381 з поїздом, що шибував на стациї. При тім згинув один будник, а кілька ваґонів сильно поторощених випало з шин. До усуненя перешкод, яке наступило коло 12 год. в полудне, рух подорожних відбуватись буде через пересїдане.

— Зменшене ґарнїзону. З Перемишля доносять: Войскові власти зменшують від довшого часу тутешну залогу. Зачало ся се ще торік. Тепер перенесено до Полї другий баталїон полку кріпостної артилериї, що був розміщений по тутешних „верках“. За кілька тижднів має наступити трансльокация 58 пп. і одного баталїону піонїрів.

— Самоубийства. Онодгашної ночи кинув ся 9 п. драґонів, Вісляк, кинув ся на Вульці під зелїзничий поїзд і погиб на місци. Причина самоубийства не звістна. Вісляк мав бути укінченим ґімназиястом і походив з Чехії. — В Кракові застрілив ся ґімназияльний професор К. з причини недуги очий. Недавно мав операцию одного ока, наслїдком чого осліп. Тепер грозила єму операция дпугого ока. Побоюючись цїлковитої страти зору, відобрав собі житє. — До купелевого заведеня „Діяна“ при ул. Словацкого у Львові прийшла в суботу вечером молода женщина і занявши одну кабіну, вистрілила до себе з револьвера. Збігла ся служба і застала десператку розібрану на отомані з простріленою лївою грудию, з котрої текла кров. На столї найдено візитовий білет: Аделя Ґінсбурґ, студентка фільозофії, ул. Костюшка ч. 5. Поготівля ратункової стациї відвезла нещасну до шпиталю. Лїкарі ствердили, що куля не нарушила серця і застрягла в плечи, тому стан Ґінсбурґівної не є безнадїйний. Мешкала у матери. Причина самоубийчого замаху не звістна.

— Повінь. Із Сянока доносять: Вода на Сянї від пятниці опадає. Кригу, яка сперла ся була під Сяноком, піонїри з Перемишля пустили знов з водою. З людий нїхто не згинув ані не потерпів тяжше, хоч були такі, що пересидїли без їди 36 годин на подї. Загальну шкоду від повени обчисляють на звиш 300.000. Більше як в 50 домах вода понищила помости, двері, вікна і печі. В пятницю приїхав до Сянока інжинїр з Видїлу краєвого, котрий однак міг лиш сконстатувати руїни звиш 100 родин.

— Нещастна пригода. Пишуть з Перемишля: В часї обираня бараболь у селянина Кречковского в Якманичах прийшло до суперечки між 15-лїтним сином Кречковского а другим хлопцем Михайлом Владикою. В часї бійки Кречковский потрутив Владику. Той маючи в руцї острий ніж упав так нещасливо на землю, що пробив собі живіт. Нещастного відвезено до шпиталя в грізнім станї.

— Справа Міґалеску і Люпаску. Слїдство в справі сеї пари злодійских специялїстів від дорогоцінностий, ведені в тутешнім судї, вже скінчило ся. Палата радна постановила не вести против них розправи у Львові, але поробити кроки, щоби для сеї справи делеґовано сучавский суд. Шансонїстка Міґалеску і єї товариш говорять лиш по румуньски і длятого була би велика трудність вести з ними розправу перед судиями присяжними.

очи без напруженя духа. Дїти в таких случаях ловлять за книжку з образками. Театр ріжнородностий то книжка з образками для дорослих.

На сїм кінчимо характеристику театру ріжнородностий. А тепер виберім з множества тих штук, які в нім можна побачити, деякі типові і придивім ся їм близше.

Вентрільоквіст.

А се що знов за артист той якийсь вентрільоквіст? По нашому треба єго назвати „животобесїдник“, бо в повисшім чужім, латиньскім слові перша єго часть значить „живіт“ а друга „бесїдник“. Як то, — спитаєте може — хибаж можна животом говорити? На то не потреба навіть ніякої науки, щоби відповісти на то, що ні. Але давнїйшими часами люди не могли знайти поясненя для сеї штуки і вірили, що у декого єсть така сила, що він може говорити в себе ніби десь в середину, до жолудка. Се вже був однак великий поступ, коли так пояснювано собі ту штуку, бо ще давнїйше — а штука животобесїдників сягає аж до глубокої старини — вірили люди, що в животобесїдниках сидять якісь злі або добрі духи і з них відзивають ся. Але лишім історию поки що на боцї а придивім ся самому артистови і єго штуцї.

На сцену, посеред котрої стоїть дерево а під ним плетена лавочка з опиралом, виходить артист, мужчина хороший чорнявий, лїт може за трийцять і кілька. Він мабуть Італїянець, бо й з лиця на такого виглядає і має на собі широкий плащ, такий, як носять бандити в Італії, та й по бесїдї єго видко, що то якийсь „сіньор Італїяно“. Ледви що вийшов на сцену і склонив ся перед публикою та станув близько дерева, як нараз поза деревом якийсь пес зачинає страшно гавкати. Перепуджений Італїянець оглядає ся поза себе і хоче втікати, коли якийсь пес зачинає з другої сторони уїдяти. Артист оглядає ся знову і знову втікає ніби перед розлюченим псом, але пса нїгде не видко, хоч чути найвиразнїйше в сьвітї, як він гавкає. За хвильку в иншім кутї чути, як якийсь кіт мявчить, але кота нїгде не видко; лиш артист на сценї спозирає ся то в одну то другу сторону, ніби трохи перепуджений, ніби трохи цїкавий, де той пес і той кіт та що они з собою зроблять. Нараз чути, як пес загавкав сильнїйше мовби вже десь присїв кота; в сїй хвили чути, як кіт гарчить і пирскає, бо видко пес надходить а наконець замявкотів в страшенний спосіб, бо видко пес зловив єго зубами. Але в тій хвили й пес загавкав; видко, кіт вирвав ся і побіг а пес гавкаючи й собі за ним. На сценї зробило ся тихо. Через цїлий той час, як гризли ся пес з котом, артист на сценї представляв ся публицї як німий; він не відзивав ся ані трохи, лиш перепуджений бігав то сюди то туди, ніби втїкав перед псом. Тепер, коли вже пес з котом втекли, скінчив ся перший акт єго штуки.

За хвильку сягає артист до кишенї, як здає ся, за хусткою, щоби обтерти собі піт з чола. Тимчасом тягне якусь безконечно довгу шмату а ледви що єї витягнув, як з неї зробив ся навіть не конче поганий хлопчина, лїт може 6 до 8. Єсть то дуже штучно на дротах зроблена лялька. Артист тепер сьміє ся і зачинає з хлопцем розмову. Питає єго: Де ти був? А хлопець відповідає зовсїм виразно: В кишени. — А тепер де підеш? — питає артист. — Сяду собі на лавку — відповідає хлопець зовсїм виразно, але трохи писклявим голосом. Артист саджає ляльку на лавку а сам сїдає собі коло неї, обнимає єї рукою мов дитину, а поправдї на то, щоби покрутити машинерию, і питає: Як ти називаєш ся? Хлопець обертає голову до артиста, як би живий, і відповідає: Івась.

В той спосіб виводить артист два або й три карикатурні лялькі і зачинає з ними розмову. Лялькі говорять, розмавляють одна з другою, сьміють ся, регочуть ся і співають, а то по правдї все за них говорить сам артист животобесїдник. Хто слухав би тої розмови а не знав, що на лавцї сидять штучні лялькі, був би переконаний, що то так розмавляють справдешні люди.

(Дальше буде).

Вже само слідство, яке вів судия п. Радловский при помочи товмача робило великі трудности.

— Репертуар руского театру в Бережанах. Саля „Сокола“. Початок точно 7·30 вечером. Білети продає ранше торговля п. Юзичиньского і п. Гервого, а в день представленя від 6 вечером каса театру.

В середу, дня 11 марта с. р. „Фавст“, опера в 5 діях в 6 відслонах К. Гунода.

— Дрібні вісти. До виділу товариства годівлі дробу, голубів і кріликів у Львові вибрано в неділю на загальних зборах під проводом голови товариства дра Шпільмана, між иншими й інсп. о. Антония Ґлодзіньского. — Щез без сліду 13-літний Мариян Гричка, син прачки замешкалої при ул. Вірменьскій ч. 25. — В Перемишли на Засаню ширить ся пошесть тифу. — П. Ігн. Шклярский, монтер міскої ґазівні, знайшов брилянтову шпильку вартости 1500 кор. і зложив на поліциї. Показало ся, що шпилька есть власностию пані Бальової, властительки більшої посілости. — В реальности при ул. Під Дубом ч. 10 померла в суботу нагло у тамошного дозорця 60-літна зарібниця Каролина Струсякова. Тіло відставлено до інститута судової медицини. — Григорий Дуда дав знати на поліцию, що єму втекла его жінка разом зі своїм любасом Іваном Врублевким, забравши 460 кор. — На возьного банкового Романа Панасюка напало минувшої ночи кількох нічних волоцюгів і поранили его ножами в плечі і голову. — В Тустановичах настав в суботу по полудни в закопі Лявфмілен так сильний вибух нафти, що в одній хвили розірвав цілу вежу. Цілий закіп згорів а при тім двох людий попекло тяжко а одного легко. — З пивниці реальности при ул. Коперніка ч. 10 вкрадено сими днями купцеви Вільгельмови Ліпшіцови значнійшу скількість вина а шкода виносить 2000 кор. — За крадіж селедців з пивниці купця Левера при площи Ґолуховских ч. 8 арештовано Марию Янову, котра допускала ся тої крадежі до спілки з якимсь арештованим вже робітником. — Мария Людвик згубила золотий ковток з 8 брилянтами і шмараґдом. — В місяци лютім померло у Львові 412 людий, з тих найбільше на туберкули, бо аж 92 і на запалене легких 65. — Ластівки вже вертають. З Арко в полудневім Тиролі доносять, що там появили ся вже перші ластівки. — Проф. др. Гальбан має два мандати до сойму: один з більшої посілости до буковиньского сойму а один з міста Дрогобича до галицкого сойму. Коли би оба сойми скликано рівночасно, то др. Гальбан мусів би очевидно зречи ся одного мандату.

— В справі еміґрациї до Парани в Бразилії. Подає ся до публичної відомости, що до нині вільного перевозу через море з европейских портів до параньских в Бразилії нема. Коли той вільний переїзд буде, не знати. Рівнож не знати, чи руских рільників буде параньске правительство брати на кольонізацию до Парани. — Всі дотичні вісти, що аґенти пускають межи руский нарід в Галичині, єсть неправдиві. Правдою єсть лиш то, що хто тепер на свій кошт приїде до Парани, той може набути через купно землю і прч. в Парані. Але хто має гроші на переїзд з Галичини до далекої Парани і на купно землі тамошної, дому і інвентаря живого і мертвого, то той хиба би не мав розуму, щоби покидав рідний край руский і їхав в чужі сьвіти на непевну долю. — Від руского Товариства сьв. Рафаїла у Львові. — *Т. Ревакович.*

— Траґедия Адамович-Вельфлінґової. Треба увійти в положенє, уміти вглянути в душу людини, женщини, котра займаючи в суспільности звичайне, низьке, навіть дуже низьке становище, нараз через любов піднимає ся до найвисших кругів, а котру на конець тота сама любов, що підняла єї так високо, скидає нагло назад мов би у бездонну пропасть, спихаючи єї на ще нисше становище, як було то, яке она спершу займала. Такі наглі зміни в житю чоловіка могли би хоч би й кого позбавити розуму. Що Вільгельміна Вельфлінґова, розведена жінка бувшого архікнязя Леопольда, вже від давна, може від тої хвили, від коли побачила, що єї покидає тота любов, котра єї так високо двигнула, ослабала на умі, нема ні найменшого сумніву. Але в послідних часах она таки заслабла на умі, що не було вже иншої ради, як лиш відставити єї до дому божевільних. Вільгельміна ставала вже просто небезпечною для осіб зі свого окруженя, а сестра, котра разом з нею мешкала, побоюючись о своє житє, завізвала стацию ратункову, щоби єї відставила до шпиталю. Перед кількома днями хотіла запалити на собі одінє то знов пробити ся шпилькою від капелюха. Лиш з трудом удало ся лікарям єї успокоїти і відставити на обсервацию.

† Померли: О. Теофиль Величко, парох в Ричигові, дня 8 марта в 31-ім році житя а 6-ім сьвященьства; — о. Михайло Грушкевич, парох в Боянци, жовківского деканата, в 61-ім році житя, а 30-ім сьвященьства; — Йосиф Красовский, нотар в Рудках, дня 4 с. м. скоропостижно на удар серця.

Телеґрами.

Більбао 10 марта. На корабли „Плеїт“, що віз салїтру, настала експльозия. Ратунок був не можливий і корабель треба було затопити.

Париж 10 марта. Ґен. д'Амад телеґрафує, що загнав Діґрасів в яр і побив їх. Діґраси потерпіли великі страти, підчас коли страти францускі суть лиш не значні.

Гонґконґ 10 марта. В Кантоні відбули ся вчера великі збори, на котрих запротестовано против відданя корабля „Катсумару“. Постановлено на случай, колиб корабель віддано, бойкотувати японьскі товари.

Мадрит 10 марта. Король виїхав вчера вечером в супроводі президента міністрів і містра маринарки до Барцельони. Ціла королївска родина з виїмкою королевої Вікториї відвела короля на дворець. Публика на улицях зробила королеви овацию.

Петербург 10 марта. Міністер просьвіти Шварц зажадав від Думи звернення проекту закона о народнім університеті ім. Шанявского в Москві, мотивуючи то тим, що справа того університету може бути порішена аж по заведеню загального научуваня.

Лїсбона 10 марта. В селї Сальзас стала ся підчас карнавалового походу слідуюча нещаслива пригода. Одна громадка людий представляла сцену убитя короля в Лїсбоні. Чоловік, котрий грав ролю убийника Буїка, кинув на віз, на котрім сидів его батько, граючи ролю короля, револьвер, гадаючи, що він не набитий. Револьвер однак був набитий і вистрілив а батько, поцїлений кулею, погиб на місци. Мимовільний убийник вігця з розпуки хотів застрілити ся і треба було его аж звязати та відвести до дому.

Льондон 10 марта. В кругах парляментарних єсть переконане, що по вчерашній дискусиї в парляменті ціла справа листу цісаря Вільгельма до льорда Твідмавса вже закінчена.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середноевропейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **3·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): **7·20**, **12·00**, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): **7·01**, **11·40**, **2·20**, 5·15. 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, **3·55**, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29**, **11·50**, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·43***; 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, **10·45**, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави руской 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвят.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).